

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: **Ministerul Apărării Naționale, domnului Radu-Dinel Miruță, ministru**

De la: **Domnul Petre PUȘCAȘU, deputat în circumscripția electorală nr.31 Prahova**

Subiectul întrebării: Dronă rusească explodează pe un bloc din Galați în timp ce F-16-urile României privesc neputincioase: cum este posibil ca armata unui stat NATO să nu poată doborî o dronă Geran-2, deasupra unui oraș de 250.000 de locuitori?

Domnule ministru,

În noaptea de 28 spre 29 mai 2026, România a trecut printr-un moment care ar trebui să provoace cutremur politic și instituțional: o dronă rusească de tipul Geran-2, cu încărcătură de luptă la bord, a lovit un bloc din municipiul Galați și a explodat la impact, rănind patru persoane - nu a explodat în câmp, nu a căzut în Dunăre, ci a lovit un bloc locuit, într-un oraș românesc, în 2026, la trei ani de când știm cu certitudine că astfel de drone survolează spațiul aerian din vecinătatea noastră¹

Răspunsul statului român a fost pe măsura pregătirii sale: două avioane F-16 și un elicopter IAR-330 Puma SOCAT au decolat în alarmă, fără însă a putea interveni. Avioane de generația a patra, achiziționate cu miliarde de euro din banii contribuabililor, au urmărit o dronă ieftină de atac și nu au putut face nimic. Acesta este tabloul apărării aeriene a României în fața unei amenințări pe care o cunoaștem de ani de zile.

¹ <https://www.aviatiimagazin.com/2026/05/29/o-drona-ruseasca-a-lovit-un-bloc-din-galati/>

Explicațiile oferite ulterior de reprezentanții Ministerului pe care îl conduceți nu au liniștit pe nimeni — dimpotrivă, au adâncit îngrijorarea. Generalul Gheorghe Maxim, locțiitorul comandantului Comandamentului Forțelor Întrunite, a declarat că una dintre limitările majore este că armata nu poate executa foc cu proiectile care ar putea ajunge pe teritoriul Ucrainei, chiar dacă aceasta se află în stare de război. Cu alte cuvinte: România nu poate apăra un bloc locuit din Galați pentru că s-ar putea deranja vecinii. O logică care transformă un stat NATO într-o țintă pasivă.

A doua explicație a fost și mai alarmantă: timpul de analiză și de intervenție în acest caz specific a fost de 4 minute, caracterizat ca fiind „prea scurt” pentru o intervenție împotriva dronei. Patru minute. Atât îi trebuie unei drone Geran-2 să traverseze spațiul aerian românesc și să lovească un bloc. Și armata României, cu tot cu F-16-uri, sisteme radar și stat-major, nu are un protocol care să funcționeze în aceste patru minute.

Generalul Toma a invocat și lipsa de echipare a armatei, susținând că sistemele antiaeriene actuale sunt neactualizate la amenințările moderne și că achizițiile unor sisteme moderne se fac abia acum prin programul SAFE. Același program SAFE din care Ministerul de Interne al colegului dumneavoastră de guvern tocmai a ratat un contract de 816 milioane de euro. Cercul incompetenței guvernamentale se închide perfect.

Premierul Bolojan însuși a recunoscut public că „răspunsul apărării românești a fost limitat de nivelul dotării.” Este o recunoaștere fără precedent — și fără consecințe, cel puțin deocamdată.

România este membră NATO din 2004 - are soldați în misiuni internaționale, cheltuie procente din PIB pe apărare cu care se laudă la summit-uri și, totuși, în noaptea de 28 spre 29 mai 2026, nu a putut doborî o dronă rusească deasupra Galațiului.

În acest context, vă adresez următoarele întrebări:

1. Care sunt exact capacitățile tehnice actuale ale armatei române de interceptare a dronelor de tip Geran-2 la joasă altitudine în timp real, și de ce aceste capacități s-au dovedit insuficiente în cazul Galați, deși drona a fost detectată și urmărită radar din momentul în care se afla încă în spațiul aerian al Ucrainei?

2. Dacă timpul de reacție disponibil a fost de 4 minute și acesta a fost caracterizat drept „prea scurt”, ce măsuri a luat sau intenționează să ia Ministerul Apărării pentru a

reduce timpii de decizie și de angajare a țințelor, astfel încât o situație identică să nu se repete?

3. Care este stadiul exact al dotării armatei române cu sisteme antiaeriene moderne capabile să intercepteze drone de mică înălțime în zone urbane, și de ce, după trei ani de război la granițe, România nu dispune încă de o astfel de capacitate operațională?

4. Limitarea legală invocată — imposibilitatea de a trage cu proiectile care ar putea ajunge pe teritoriul Ucrainei — a fost adusă la cunoștința aliaților NATO și a fost discutată în cadrul structurilor de comandă ale Alianței? Dacă da, care a fost răspunsul? Dacă nu, de ce nu?

5. Cine poartă răspunderea pentru faptul că, la trei ani de la izbucnirea războiului în Ucraina și după zeci de incidente cu drone în apropierea granițelor României, armata română nu dispune de un sistem funcțional de apărare antidronă pentru protecția zonelor locuite?

Solicít răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Petre PUȘCAȘU, deputat în circumscripția electorală nr.31 Prahova